

[Undervisningsministeren.]

overvejelser, som vi gerne vil indvie udvalget i. Det samme gælder spørgsmålet om befordring af eleverne. Jeg kan sige i denne sammenhæng, at vi har arbejdet meget med dette problem, men altså desværre uden at kunne finde en løsning i første omgang. Fru Ellen Strange Petersen spurgte, om der ligefrem var forbud mod, at kommunerne selv løste problemet, om jeg må sige det sådan. Det er der ikke i folkeskoleloven. Det ligger vistnok noget uafklaret, men vi kan jo prøve, om vi i udvalget kan få lidt nærmere rede på, hvad man vil sige fra de kommunale tilsynsmyndigheders side. Det er udelukkende dér, der ligger et problem, i det omfang der i det hele taget ligger et problem. Der er intet i folkeskoleloven, der hindrer det; men jeg har ikke udenad eksempler på, at man enten har sagt ja eller nej, så det må vi vende tilbage til.

Hr. Dupont efterlyste et udvalg om 5 dages ugen. Jeg vil gerne sige, at vi har et sådant udvalg, idet læseplansudvalget har nedsat et underudvalg, der arbejder med 5 dages ugen. Jeg er helt enig i, at udspillet må komme fra erhvervslivet; det kan ikke være noget, skolen skal sætte i gang. Men den dag, 5 dages ugen bliver almindelig i erhvervslivet, vil det ikke være muligt at opretholde 6 dages ugen i skolen. Det, som udvalget arbejder med, er, på hvilken måde man bedst kan forberede sig på den situation, og det glæder mig at se, at man rundt omkring i stadig stigende grad forstår, at udbyttet af skolegangen ikke afhænger af antallet af timer, elevernesidder i klassen, men er helt afhængigt af, hvordan man får sat eleverne i gang. Jeg tænker på nogle af de planer, der er fremme, som jo er planer af en anden art, men inde på samme emne: en skema fri arbejdsdag, hvor man altså netop mener, at man ved at fjerne en række timer fra ugeplanen for så vidt kan få mere glæde af det både for eleverne og for skolen. Det antyder noget om, at det vil være rimeligt at se lidt mere nuanceret på 5 dages ugen end den indstilling, man somme tider møder: at med de pensa, man har, er det umuligt, hvis man skal nå det hele. Hvem har sagt, man skal nå det hele, og hvad er det for et hele, man skal nå? Det kunne jeg godt lide at vide. Det vigtigste må vel være at få lært børnene

og de unge, hvordan de selv kan tilegne sig nogen viden. Men som sagt, vi har udvalget.

Jeg er helt enig i de synspunkter, hr. Dupont kom ind på vedrørende vigtigheden af opdragelse til demokrati. Formålsparagraffen vil jeg meget gerne være med til at se på, men jeg tror, det er rigtigt, som hr. Dupont sagde, at vi ikke skal ændre i denne omgang. Der bliver rigeligt med arbejdsopgaver for udvalget i de måneder, der kan blive. Jeg har selv studset ved f. eks. den forskel, der er på vor formålsparagraf og formålsparagraffen i Norge og Sverige, hvor hjemmene og samarbejdet med hjemmene — noget af det, hr. Dupont var inde på — direkte er omtalt i skolens formålsparagraf. Man kan selvfølgelig sige, at vi godt kan have et godt samarbejde, fordi det ikke står i paragraffen, det er jeg da enig i; men i og for sig var det jo nok naturligt, at vi engang fik en passus herom sat ind.

Hr. Holger Hansen var lidt usikker over for børnehaveklasserne; men jeg synes ikke, det er rigtigt, når hr. Holger Hansen sagde, at vi går på tynd is; det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener heller ikke, det er rigtigt, at vi er ude at svømme, det er jo sådan næste fase, idet alle, der har arbejdet med børnehaveklasser — alle uden undtagelse — har udtalt sig positivt. Når forsøgsudvalget udtaler sig sådan en lille smule usikkert eller tøvende, eller hvilket udtryk man nu vil bruge — jeg har med vilje optrykt forsøgsudvalgets skrivelse i lovforslaget, for så kan hver enkelt selv dømme om, hvad det er, forsøgsudvalget har sagt — vil jeg gerne sige, at det forstår jeg overmåde godt. Det er kun 3 år siden, vi begyndte eller, ja, 3 år, ordningen har kunnet fungere, og forsøg i den forstand, at man igennem en årrække har kunnet følge, om nu de børn bærer sig helt anderledes ad op igennem skolen, hvordan deres skoleforløb bliver og sådan noget, det har man ikke kunnet lave på 3 år. Så må forsøgsudvalget næsten nødvendigvis komme og sige, at forsøg i den forstand, at vi igennem en lang årrække har kunnet følge dette, har der ikke været mulighed for.

Men det, som jeg synes er meget afgørende, og som for mig betyder meget — nu kan vi jo drøfte det nærmere i udvalget — det er, at det har ikke været muligt til